

כשיעקב מסתכל ב יוסף, היה נשלם בנפשו אבלו ראה את אמו של יוסף, שיפיו של יוסף דומה ליפה של רחל, והיה מדרמה בעצמו כמו שלא עבר עליו צער בימי.

ובשופף נפרד ממנה, אז התקים בו, לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רגוז, שהה קשה ליעקב מכל מה שעבר. ובזמן ש يوسف נפרד ממנה מה בתוב? בראשית לו) יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה וגוז. וכל ימי יעקב לא היה לו צער בזה, והיה בוכה כל יום על אותן שבע עשרה שנה של יוסף.

מה השיבו לו? (שם מו) يوسف ישתה ידו על עיניך. תרי לך שבע עשרה שנים אחירות בענוגים ותפנוקים והנאות וכטופים. זהו שפטוב וחיה יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה וגוז. שנינו, שכל אותו שנים שכינה כבודו של הקדוש ברוך הוא נמצאה עמו, וכך אלנו נקרואו תמים.

בא ראה, כתוב ותהי רוח יעקב אביהם. נראה היה שבחלה מהה היתה איתה הרוח שלו ולא היה מתפונן לקבל רוח אחרת, שהרי רוח של מלאלה לא שורה בሪקנות. אמר רבי יוסף, שכינה לא שורה אלא במקום שלם, ולא במקום חסר, ולא במקום פגום, ולא במקום עצוב, אלא במקום שתחפונ, במקום שמחה, וכך מאביו יעקב היה עצוב, לא

שרמה בושכינה. שנינו, אמר רבי אלעזר אמר רבי אבא, בחוב (זהלים ק עבדו את ה') בשמחה באו לפניו ברוננה. להוציא, שאין עבדות הקדוש

כל יומי דיעקב בצערא והוא, בצערא עבר לוון בקדמיתה, ביוון חמאתו ליוסף, והוה קאים קמיה, כד יעקב מסתכל ביוסף, הנה אשתלים בנפשיה, כאילו חמאתה לא מיה דיוספה. דשפירו דיוסוף קמי לשפירו דרחל. והוה דמי בגרמיה כמה שלא עבר עליה צערא ביוםיו.

ובד يوسف אתפרש מגיה, כדין אתקים, לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רגוז. דהא קשיא ליה ליעקב מכל מה שעבר, ובזמןא דאתפרש יוסף מגיה, מה כתיב, (בראשית לו) יוסף בן שבע עשרה שנה היה רועה וכל יומין דיעקב, לא היה ליה צערא בהאי, והוה בכלי כל יומא לאינו שבע עשרה שנה דיוסוף.

מאי קאתיבו ליה, (בראשית מו) ויוסף ישית ידו על עיניך, הא לך שבע עשרה שנה אחרני, בענוגין ותפנוקין והנאות וכטופין. הדא הוא דכתיב ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה וגוז. תנא, כל איינון שנים, שכינה יקרה דקדשא בריך הוא, עמיה אשפטכחא, ובגין בה חיים אקרים.

הא חזי, כתיב ותהי רוח יעקב אביהם, אתחו דהא בקדמיתה מית הוה ההוא רוחא דיליה, ולא הוה מתפוניין לקבלא רוחא אחרת. דהא רוחא דלעילא, לא שריא בריקניא. אמר רבי יוסף, שכינה לא שריא, אלא באתר שלים, ולא באתר חסר, ולא באתר פגמים, ולא באתר עציב, אלא באתר דהபון, באתר חדו. ובגין בה, כל איינון שניין דיוסוף אתפרש מאבוי, ויעקב הוה עציב, לא שריא ביה שכינה.

תנא, אמר רבי אלעזר אמר רבי אבא, כתיב, (זהלים ק עבדו את ה')

ברוך הוא אלָא מתוֹךְ חִדּוֹה.
שָׁמַרְמָרֶבֶי אֶלְעֹזֶר, אֵין שְׁכִינָה
שׂוֹרָה מִתוֹךְ עֲצֵבִת, שְׁבָתוֹב
(מלכִּים - ב') וְעַתָּה קָחוּ לִי מְנֻגָּן וְהִיה
כְּנַגֵּן הַמְּנֻגָּן. מְנֻגָּן מְנֻגָּן שֶׁלְשָׁ
פָּעָמִים לְשֵׁם מָה? קָדִי לְעוֹדר רַוֵּת
מִשְׁלָמוֹת הַפֶּלֶל, שַׁהְוָא רַוֵּת שָׁלָם.
אָמַר רַבִּי אָבָא, שֵׁם שְׁנִינוּ, הַפֶּלֶל
נִמְצָא מַאֲרְבָּעָה צְדִידִים, וְכֵל
הַשְׁרָשִׁים שֶׁל הַעֲלוֹנוֹנִים
וְהַפְּתַחְתּוֹנִים בָּהֶם אֲחֹזִים. וּשְׁנִינוּ,
זֶה נְכָנס וְזֶה יֵצָא, זֶה סְתוּם וְזֶה
מְפֻרְשָׁ, אֲחוֹז אֶחָד בְּחֶבְרוֹן, וְהֶם
אֶבֶּות הַכֶּל.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, (דברים י) רַק
בְּאֶבְטִיחַ חִשְׁקָה ה'. בְּתוּב בְּאֶבְטִיחַ,
מִמְּשָׁשׁ שֶׁלְשָׁה, וּמִשְׁמָעָ שְׁכָתוֹב רַק
- רַק מִמְּשָׁשׁ, וּמִמְּלָאָה נְפָרְדִים
וּנְאַחֲזִים כֹּל שֶׁאָרְחָאָרְחִים וּעוֹלִים
הַשֵּׁם לְהַחְטָאָר.

שְׁנִינוּ, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, מִן הַיּוֹם
שַׁהְתַּעֲלֵה רַבִּי שְׁמַעוֹן מִהַּמְּעֶרֶת,
הַדְּבָרִים הַלְלוּ לֹא נַחֲפֹטוּ מִן
הַחֶבְרִים וּבְסּוּרוֹת עַלְיוֹנוֹנִים הַיּוֹם
מִסְּפָכְלִים וּמִתְגַּלִּים מִבְּגִיאֶם,
כְּאָלו שְׁנִינוּ בְּאוֹתָה שְׁעָה בְּהָר
סִינֵּי, אַחֲרַ שְׁמַת בְּתוֹב (בראשית ח)
וַיַּפְּכוּ מַעֲנִיתָה תְּהוֹם וְאַרְבּוֹת
הַשְּׁמִים, וְהִי הַחֶבְרִים מַרְחָשִׁים
דְּבָרִים, וְלֹא מַתְקִים בָּהֶם.

שְׁיוֹם אֶחָד הִיה יוֹשֵׁב רַבִּי יְהוּדָה
עַל פְּתַחַה שֶׁל טְבָרִיה וְרָאָה שְׁנִי
גִּמְלִים שְׁמַעְלִים בְּגִדי אָמַר מַעַל
הַפְּתַפְּים. נִפְלֵה הַמְּשָׁא שֶׁל בְּגִדי
הַאֲמָר, וּבָאוּ צְפָרִים, וְעַד שְׁלָא
הָגִיעוּ עַלְיָם, הַתְּבִקְעָו.

אַחֲרַ בָּךְ בָּאוּ כִּמָּה צְפָרִים, וְהִי
חוֹלְכִים אֶתְרִיאָם, וְשָׁהוּ (ועיר)
אָוֹתָם בְּסֶלֶע, וְלֹא הַתְּבִקְעָו, וְהִי
צְוּוחִים לָהֶם וְלֹא קַיְוָנְפָרְדִים.

בְּשִׁמְחָה בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִגְנָה. לְאַפְקָא, דְּלִית
פּוֹלְחָנָא דְּגַדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, אֶלָּא מְגַוְּחָדָה.
הָאָמַר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, לִית שְׁכִינָה שְׁרִיאָמְגַוְּ
עֲצֵבּוֹת, דְּכַתִּיב (מלכים ב') וְעַתָּה קָחוּ לִי מְנֻגָּן
וְהִיה בְּגָנָן הַמְּנֻגָּן. מְנֻגָּן מְנֻגָּן תָּלַת זִימָנִי
אַפְמָא. בָּגִין לְאַתְּעָרָא רַוְחָא מְשִׁלְימָוֹתָא
דְּכָלָא, דְּהָוָא רַוֵּת שְׁלִימָא.

אָמַר רַבִּי אָבָא, תִּמְןּוּ תְּגִינִּין, מְאַרְבָּע סְטְרִין
כְּלָא אַשְׁפְּכָה, וּכְלָ שְׁרָשִׁין דְּעַלְאִין
וְתַתְּפָאִין בְּהוּ אֲחִידָן. וְתַנְאָ דָא עַיְלָ וְדָא נְפִיק
דָּא סְתִים וְדָא פְּרִישָׁ, אַתְּאַחֲד מַד בְּחִבְרָתָה,
וְאַיְנוּ אַבְהָן דְּכָלָא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, (דברים י) רַק בְּאֶבְטִיחַ חִשְׁקָה
ה', בְּתוּב בְּאֶבְטִיחַ, מִמְּשָׁשׁ תְּלַתָּא,
וּמִשְׁמָעָ דְּכַתִּיב רַק, רַק מִמְּשָׁשׁ, וּמַאֲלִין
מִתְפְּרִשָּׁן וּמִתְאַחֲרָן כָּל שֶׁאָרְחָאָרְחִין,
וּסְלִקִין שֶׁמָא לְאַתְּעָטָרָא.

הָנָא, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, מִן יוֹמָא דְּאַסְתָּלִיק
רַבִּי שְׁמַעוֹן מִן מִעַרְתָּא, מַלְיָן (אלֵי) לֹא
אַתְּפִסְתִּין מִן חֶבְרִיא, וַרְזִין עַלְאִין הָוּ
מִסְתְּפָלֵן וְאַתְּגָלֵין מִבְּגִינִּיהָו, כְּאָלו
אַתְּיִהִיבָּה הַהִיא שְׁעַתָּא בְּטוֹרָא דְּסִינִּי. בְּתַר
דְּשָׁכִיב בְּתוּב, (בראשית ח) וַיַּכְרֹבוּ מַעֲינּוֹת (דף רז
ט"א) תְּהוֹם וְאַרְבּוֹת הַשְּׁמִים, וְהָוָי חֶבְרִיא
מְרַחְשָׁן מַלְיָ, וְלֹא מַתְקִיִּמי בָּהָו.

דִּיוֹמָא מַד הָוָה יְתִיב רַבִּי יְהוּדָה, אַפְתָּחָא
דְּטְבָרִיה, וְחַמָּא תְּרִי גַּמְלִי, דְּסָלְקִי
קְטַפְּרִיא מַעַלְוִי דְּכַתִּפְיִין, נִפְלֵה מַטְוִילָא
דְּקַטְפִּירָא, וְאַתָּו צְפָרִי. וְעַד לֹא מְטִי
עַלְיִיהָו, אַתְּבִקְעָו.

לְבַתָּר אַתָּו כִּמָּה צְפָרִין, וְהָוָא אַזְלִי עַלְיִיהָו,
וַשְּׁרוֹ (נ' א' וְשְׁרִיאָ) לוֹן בְּטְרִיטִישָׁא, וְלֹא מְתִבְרִיטִישָׁא.